

[Bollmann]

ge to udtryk for, at Fælles Kurs tror, at den politiske historie startede, da de selv kom i Folketinget.

Men som andre har været inde på, har vi behandlet spørgsmålet før. Handlingsplanen er vedtaget med et meget stort flertal her i Tinget, og afviklingen går fuldstændig efter planen. Derfor afviser vi selvfølgelig også.

Annette Just (FP):

Jeg vil tilslutte mig, at dette er et af de mest overflødige forslag, der nogen sinde er lavet. Det kommer på et forkert tidspunkt, det har et tåbeligt indhold, og det ville koste yderligere 7 mio. kr. oven i, hvad asbestsagen ellers koster, så vi burde aldrig nogen sinde have haft den fjollede asbestsag. Men én ting er sikkert: Det er gjort. Beslutningerne er truffet.

Fremskridtspartiet synes, at dette er spild af godt papir.

Glønborg (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti finder, at de nødvendige foranstaltninger på dette område er sat i gang, og vi ser ingen grund til at fremme dette forslag.

Jørgen Tved (FK):

Igen er jeg måske ikke så overrasket over den behandling, dette forslag har fået.

Jeg tror nok, det vakte nogen opmærksomhed, da jeg på vegne af Fælles Kurs fastholdt et forslag, som oprindelig var stillet af Socialdemokratiet og SF, godt nok med henblik på en helt konkret sag, nemlig sagen ovre i det jyske, hvor Landbrugsministeriet ville lægge tagplader på nogle store bygninger, men hvor bygningsarbejderne på deres egen facon løste problemet, også uden hjælp af SF og Socialdemokratiet. De nægtede simpelt hen at arbejde med skidt.

Når jeg opretholdt forslaget, så var det naturligvis, fordi jeg havde en ganske konkret hensigt. Jeg ved naturligvis, at der er vedtaget den handlingsplan, som ministeren henviste til. Jeg ved også, at man pr. 1. juli i år faktisk skulle være ude af de allerfleste asbestproblemer i forbindelse med byggeriet. Men når nu man ved, at asbestose er en sygdom, som er meget alvorlig, og ved, som adskillige ordførere i denne sal – der er vist ikke så mange til stede af dem nu – har holdt nogle store taler om, hvor lidt der i

virkeligheden skal til, for at folk bliver angrebet af asbestose, og hvor omkostningskrævende det er at behandle disse mennesker, så kunne man egentlig godt stille spørgsmålet til netop Socialdemokratiet og SF: Ville det så ikke være rimeligt, om man med det samme afbrød og standsede enhver brug af asbest?

Hvorfor vente? Vi ved, at Folketinget kan optræde meget hurtigt. Hvis der er nogle matroser, der strejker på Bornholmstrafikken, så kan man holde møder og dispensere fra forretningsordenen, og så varer det nul time, og så er den sag på plads. Her er der altså tale om nogle arbejdere, som kan komme til at arbejde med nogle stoffer, man ved er livsfarlige, men dér betyder det ikke så meget, dér er det overflødig. Nu tror jeg ikke, at nogen af folketingsmedlemmerne udsætter sig for nogen som helst risiko. De skal nok holde sig væk, både når det drejer sig om at pille pladerne ned og om at anvende dem. Det er jo bare de andre, man udsætter for denne forfærdelige sygdom.

På det allerseneste har vi fået en ny sag på halsen. Her er det tidligere glasværksarbejdere i Korsør, som meddeler, at nu er også de angrebet, fordi man i deres virksomhed brugte nogle valser, hvori der indgik asbest. Disse valser skulle valse glasset; man tørrede dem af, det var meget få fibre, der kom ud i lokalerne, og alligevel har man kunnet konstatere, at disse arbejdere er angrebet af asbestose.

Vi skal bare vente, siger det høje Ting. Vi tager jo hensyn til befolkningen.

Sundhedsministeren og andre siger ved andre lejligheder, at vi nu skal forebygge; det er vigtigere end at helbrede. Nu kommer vi og siger: Jamen hvorfor ikke forebygge i denne sag? Hvorfor skal vi yderligere udsætte nogle mennesker for fare?

Jeg var overrasket, men måske ikke så meget, når man ved, hvordan stemningen er her i Tinget. Men jeg er dog stadig væk så naiv, at jeg kan blive overrasket, når nogen, der kalder sig arbejderpartier, stadig væk frem til den 1. juli vil udsætte arbejdere for risikoen for asbestose.

Men vi havde naturligvis også en anden hensigt med forslaget. Vi syntes ikke, det var godt. Vi syntes ikke, det var stramt nok. Vi havde faktisk nogle planer om at stille et ændringsforslag, for heller ikke her synes vi, at Socialdemokratiet og SF har tænkt sig nok om.